

12de JAARGANG No. 1667

De Arubaanse Courant

WOENSDAG 24 JUNI 1953

Uitgeefster: „De Arubaanse Courant" N.V. — Redacteur: G. Schagen. — Abonnement ƒ 2.50 per maand.

DAGBLAD VOOR ARUBA

Bureau Oranjestad: Nassaustraat 94, Tel 1282 — Agent San Nicolas: „Central Lunchroom", Tel. 5067. — Gedrukt bij de „Aruba Drukkerij" N. V., Tel. 1277

Vrijdagavond Liefdadigheidsbridgedrive op Dakota

Overvloed aan schitterende prijzen

Een bridgedrive, die klinkt als een klok, met een ongekend grote hoeveelheid prachtige prijzen. trino op Dakota georganiseerd ten trine op Dakota georganiseerd ten bate van het Prinses Wilhelminafonds voor de kankerbestrijding. Voor deze gelegenheid wordt 't inschrijfgeld verhoogd, maar daar tegenover staat dat door tal van firma's, als Aruba Trading, Kan, Spritzer & Fuhrmann, Berlinski, Aruba Peasant Shop, de Botica's Aruba, Del Pueblo en Oduber en anderen een zeer groot aantal schitterende prijzen schonk, waaronder enkele met een waarde van ongeveer f. 50.—.

Behalve dat de prijzen bijzonder kostbaar zijn, zijn er dit keer bovendien zoveel prijzen, dat deelnemers, die „normaal" niet voor een prijs in aanmerking zouden komen, Vrijdagavond beslist tot de prijswinnaars zullen behoren.

De Bridgedrive van Vrijdag moet de meest druk bezochte, grootste en gezelligste worden van alle tot nu gehouden drives... De netto opbrengst is geheel bestemd voor het Wilhelminafonds, door de royaliteit van velen zijn alle kosten al gedekt, zodat elke gulden inleggeld, geheel voor de kankerbestrijding is.

Liefhebbers kunnen zich tot Donderdagavond opgeven bij Mej. Aletrino.

SURINAAMSE TENTOONSTELLING KOMT OOK NAAR ARUBA

(van onze correspondent)

Het Bestuur van de Vereniging Suriname heeft het verheugend nieuws ontvangen dat de Landsregering van Suriname de bekende tentoonstelling ook naar Aruba zal zenden.

De tentoonstelling, welke een volledig beeld geeft van hetgeen Suriname de wereld te bieden heeft, werd het eerst ingericht ter gelegenheid van de Caraibische conferentie Het internationaal gezelschap, dat toen in Paramaribo aanwezig was, toonde zich ongetogen over het tentoongestelde en men noemde de tentoonstelling de beste, welke ooit door een Caraibisch land werd ingericht.

Thans zal de expositie worden opgesteld op Aruba en Curacao en later mogelijk ook nog op andere Caraibische eilanden.

HERBERT BUDIN PLOTSELING OVERLEDEN

Zeer onverwachts en tijdens zijn werk is vanmorgen overleden de Heer Herbert Budin.

De Heer Budin was sinds 26 November 1952 werkzaam als bedrijfsleider van Manhattan Store. Vanmorgen was de Heer Budin normaal naar zijn werk gegaan en omstreeks acht uur werd hij plotseling onwel en overleed ter plaatse. Dr. Kuehnen, die gewaarschuwd werd, kon slechts de dood constateren.

De Heer Budin is afkomstig uit Philadelphia. Hij werd op 12 December 1908 geboren. Hij is gehuwd en heeft een dochtertje. Er is telegrafisch contact opgenomen met de weduwe en men wacht instructies af.

Het bericht van dit overlijden kwam als een schok. Ofschoon de Heer Budin hier nog maar kort was, werd hij door werkgever en vrienden gewaardeerd door zijn eerlijkheid en prettige manier van doen.

Onze deelneming gaat uit naar de weduwe en zijn dochter. Hij ruste in vrede.

LIONS EN ROTARIANS BIJEEN

Vanavond wordt in Trocadero op uitnodiging van de Lions een gemeenschappelijke bijeenkomst gehouden van Rotarians en Lions. Doel is de onderlinge vriendschapsbanden nog nauwer aan te halen.

Rond het Strandhotel

△ **De „Strand"-kwestie staat momenteel in het brandpunt van de belangstelling en van tal van zijden wordt gepoogd op korte termijn de zaak, die ook voor Aruba als touristenoord zeer schadelijke gevolgen kan hebben, op te lossen.**

Uit een verder onderzoek is ons gebleken, dat ons bericht van gisteren toch nog enige aanvulling behoeft. In de eerste plaats is de vergunning door de overheid ingetrokken op advies van de Gezondheidsdienst. Het is dus niet zo, dat het gebouw niet aan de voorwaarden zou voldoen, maar het intrekken van de vergunning vond plaats op overwegingen van vooral hygiënische aard, nadat de beheerder gewaarschuwd was en verschillende malen uitstel kreeg om de voorzieningen, welke geen grote uitgaven vergden, te doen verrichten.

In zekere zin is door dit alles een blaam gevallen op de eigenaar van het gebouw, een blaam, die in dit geval, menen wij, niet verdiend is. Er zijn twee partijen: De eigenaar van 't gebouw en de huurder, welke laatste geheel als zelfstandig exploitant optreedt. Over kwesties inzake de vergunning heeft de eigenaar van het gebouw, die dus geen hotelexploitant is, geen zeggenschap.

Intussen zit deze zaak veel dieper en gezien ook het feit, dat er een proces aanhangig is gemaakt door een der partijen, met een verzoek aan de rechter het huurcontract te verbreken, blijkt dat de achtergrond van dit alles is een geschil tussen huurder en verhuurder.

Intussen blijft het zeer te betreuren, dat ons grootste hotel gesloten is en ook de Vereniging van Handelaren heeft zich gisteravond beraden en bemiddeling aangeboden. Voorzitter Whitfield had een onderhoud met alle betrokken partijen en van de kant van de overheid werd alle medewerking ondervonden. Toegezegd werd, dat zodra begonnen wordt met de werkzaamheden voor de nodige voorzieningen, de vergunning wordt teruggegeven. De exploitant kan dus, voor zover het de vergunning betreft, openen, zodra hij toont bereid te zijn de aanwijzingen op te volgen.

Helaas ziet het er niet naar uit, dat dit op korte termijn zal gebeuren, daar de meest direct betrokken partijen zich genoodzaakt voelen om, voor er enige stap gedaan wordt, het rechterlijk vonnis, dat pas begin Juli te verwachten is, af te wachten.

Mog de bemiddeling van de Vereniging v. d. Handel worden doorgezet en succes hebben, opdat het hotel nog vóór er een rechterlijke uitspraak komt, tenminste tijdelijk kan worden heropend.

Muziekschool leerlingen Vrijdagavond voor het voelicht

Vrijdagavond leggen groot aantal leerlingen proeve van bekwaamheid af in Bolivariana

Wij ontvingen een keurig verzorgd programma voor de leerlingen uitvoering, welke Vrijdagavond onder auspicien van de Arubaanse muziekschool in de Sociedad Bolivariana wordt georganiseerd. Een groot aantal leerlingen, waaronder twee van Mevrouw R. S. Steenhuizen, een van de Heer J. Cohen twee van de Heer J. Koulman en de overigen van de Heer Born, zal voor een uiterst gevarieerd programma zorgen. De uitvoerenden zijn Jossy Luydens, Willy Doesberg, Nellie van der Linden, Astrid Viana, Wanda da Silva de Freitas, Frieda Lichtenstein, Dineke Baart, Marijke Wessel, Elly Kleve, Bob Brands, Dineke Baart, Marijke Wesselm, Han Brands, Nathasa de Vries, Anna Broadbelt, Janny Nagel, Rika Veger, Rhoda en Han Steenhuizen, Denice Tedman, Gerda Tujeehut en Janet White.

Het programma wordt besloten met enkele trio's uit te voeren door de Heer J. Koulman (trombone) en zijn leerlingen Richard de Lange en Arnold Beyde.

Het is verheugend te zien, hoezeer het aantal leerlingen van onze Muziekschool voortdurend groeit Ongetwijfeld zullen velen dit jeugdevenement in de Bolivariana willen bijwonen.

UIT POLITIERAPPORTEN

Door de politie werd W.C.K. opnieuw aangetroffen in kenlijke staat van dronkenschap. Hij had een snijwond aan zijn gelaat Hij is overgebracht naar de politiewacht waar hem eerste hulp is verleend, en hij ter ontnuchtering is ingesloten.

De bewaker van de „Bombay" juwelierszaak meldde dat hij twee onbekende manspersonen, in het wit gekleed, had gezien op het zinken dak achter de juwelierszaak. Bij zijn aankomst vluchtten beide personen. Door de politie is een onderzoek ingesteld doch men vond geen sporen van braak. Voorts is de omgeving afgezocht doch zonder resultaat.

Door een bewoonster van de Venezuelastraat werd assistentie verzocht voor een man die met behulp van een ladder door het raam van de badkamer zou staan kijken. Bij aankomst van de politie was de man verdwenen, doch de ladder stond nog tegen de muur. Door de politie is de omgeving afgezocht doch zonder resultaat.

POOLS ZEEHELD VRAAGT ASYL

Een Poolse gezagvoerder, die met zijn schip in een Britse haven ligt, heeft om politiek asyl gevraagd. De gezagvoerder is niet de eerste de beste, maar een door de communisten gedecoreerde, omdat hij een belangrijk aandeel had in het helpen ontsnappen van communist Gerhart Eisler uit de Verenigde Staten.

Op vooravond derde oorlogsverjaardag blijft Amerika optimistisch en Rhee standvastig

Robertson ziet slechts „misverstand"

Rhee zal troepen persoonlijk commanderen

Vanmorgen is de Amerikaanse onder-minister Robertson op weg naar Seoul in Tokio aangekomen. Hij zal op verzoek van de Zuidkoreaanse president de gehele bestandskwestie komen behandelen en zijn reis wordt gezien als een laatste poging om Rhee voor de Amerikaanse plannen te winnen. Robertson wordt vergezeld door de stafchef van het leger, generaal Lawton Collins.

De gasten werden in Tokio ontvangen door generaal Mark Clark en een groot gezelschap hoge militairen en diplomaten.

Robertson ging onmiddellijk in conferentie met Clark en zal de nacht in Tokio doorbrengen.

Robertson was niet bereid de pers te woord te staan en verklaarde slechts, dat hij nog steeds optimistisch is ten aanzien van de mogelijkheid de misverstanden uit de weg te ruimen.

Intussen maakte Rhee bekend, dat de plannen om de Koreaanse troepen aan het commando van de Verenigde Naties te onttrekken, thans geheel gereed zijn en van kracht worden verklaard op net moment, dat de bestandsovereenkomst getekend wordt.

De Zuid-Koreaanse ambassadeur in de Verenigde Staten heeft in een radiotoespraak gezegd, dat het gehele volk achter Rhee staat, ten aanzien van de bezwaren tegen een bestand. Daarom, aldus de diplomaat, zou 'n afzetten van Rhee als president geen enkel gevolg hebben. Er zou een andere president komen, die verplicht is, als Rhee, de volkswil uit te voeren.

Voor morgen, de derde verjaardag van de Koreaanse oorlog, staat een massabetoging op het program van de Zuid-Koreanen tegen het sluiten van een voor de Zuid-Koreanen zo nadelige vrede. De politie verwacht, dat meer dan een half millioen mensen naar Seoul zullen stromen voor de demonstratie.

Rhee wacht af

SEOEL. - De correspondent van Reuter in Seoel vernam van gezaghebbende zijde, dat de Zuidkoreaanse „provost marshall" luitenant-generaal Wong Yong Doek, opdracht heeft gekregen geen niet-communistische krijgsgevangenen meer vrij te laten in afwachting van het antwoord van generaal Clark op de voorstellen van president Rhee en diens gesprek met Walter Robinson, de Amerikaanse onderminister voor het Verre Oosten, later deze week. Rhee heeft na zijn bespreking met Clark een onderhoud gehad met generaal Wong Yong Dock en met de Zuidkoreaanse stafchef, generaal Yen Yoep Paik.

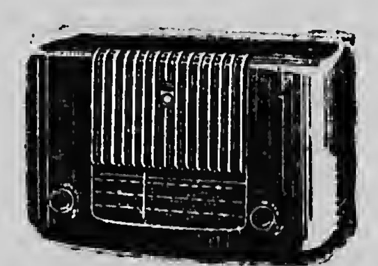
Van Zuidkoreaanse zijde wordt gezegd, dat de Noordkoreanen, die tot dusver hebben nagelaten uit hun gevangenenkampen te ontsnappen, geacht kunnen worden zulks niet te willen.

Aftandse bommenwerpers

WASHINGTON. - Een Amerikaanse luchtvaartdeskundige heeft verklaard, dat de vliegtuigen, waarmee de Noordelijken hun nachtelijke vluchten boven Zuid-Korea uitvoeren om doelen te bestoken, houten tweedekkers zijn, die dateren van 1927. De deskundige vertelde aan journalisten, dat deze toestellen de verdedigingsgordel der geallieerden kunnen doorbreken, doordat de straaljagers te snel zijn om de tweedekkers, die slechts 60 km per uur vliegen, goed te kunnen treffen. Bovendien zouden volgens hem de houten vliegtuigen de radargolven niet terugkaatsen.

Hedy naar Parijs. - Voor haar reis naar Parijs heeft Hedy Lamar het nieuwste in Italië bijzonder populaire kapsel gekozen. Hedy Lamar, de gevierde Hollywoodse, gaat momenteel, als velen harer collegae, een film maken in Italië.

Compensatie voor stakers

BERLIJN. — Radio Berlijn (communistisch), heeft medegedeeld dat de stakers in Oost Duitsland hun loon over de uren dat zij hebben gestaakt voor 90 percent zullen kunnen ontvangen, maar dan moeten zij verklaren dat zij hadden willen werken, doch daarin werden verhinderd door het sluiten van fabrieken en het uitvallen van de vervoersdiensten.

Het verkeer tussen Oost en West Berlijn is thans op beperkte schaal hervat.

De Russische autoriteiten bevalen de heropening van de S-Bahn, die geheel Berlijn bedient met het oog op de belangen van de West Duitse bevolking.

Schoten, die gisteren in Oost Berlijn werden gelost, doodden een 15-jarige jongen, Rohling genaamd, die in West Berlijn woonde en op de grens naar de Russische sector stond te kijken. De West Berlijnse politie deelde mede, dat zij in de zakken van Roehling een lidmaatschapskaart hebben aangetroffen van de communistische jeugdbeweging FDJ.

TUKKERS SPORTOVERZICHT

Aruba Juniors won Hollandia Jubileum tournooi

R.C.A. klopte Curacaose kampioen

Een vrij goed gevuld Wilhelminastadion heeft gisteravond genoten van een sportieve doch harde wedstrijd tussen de Arubaanse kampioen R.C.A. en Jong Holland voetbalkampioen van Curacao. Aruba Jrs. dat in het jubileum tournooi in totaal 5 punten had verzameld stond op de bovenste trede van de feestladder terwijl R.C.A. dat Zaterdagavond van de Aruba Jrs verloor geen kans meer had op de bovenste plaats. Anders was dit met de Curacaose tricolore's welke van Hollandia hadden gewonnen en tegen de Aruba Jrs een gelijkspel hadden weten te behalen en alzo het tournooi nog zouden kunnen winnen door van R.C.A. met tenminste 3-1 of meer te winnen. De wedstrijd van gisteravond moest dan ook de eindbeslissing brengen. Gelet op de prestatie in dit tournooi had Jong Holland de beste papieren doch R.C.A. kennende, verwachtten wij een spannende strijd en was de mogelijkheid op een overwinning niet uitgesloten. R.C.A. heeft haar plicht gedaan en de Curacaose kampioen een 3-1 nederlaag toegebracht waardoor Jong Holland op de derde plaats belandde en Aruba Jrs het tournooi won. Hollandia eindigde als no. laatst op de lijst en fungeert als hekkensluiter.

Na het beginsignaal van scheidsrechter Snoek ontwikkelt zich onmiddellijk een harde strijd en beide ploegen geven zich volkomen. De eerste 20 minuten heeft Jong Holland een kleine veldmeerderheid. Zij spelen een goed openspel terwijl bij R.C.A. teveel door het midden gespeeld wordt. Er zijn ongeveer 10 minuten gespeeld als Jong Holland de leiding neemt door Matrona die een van rechts aangegeven bal kansloos voor keeper Reyers in het R.C.A. doel schiet. 1-0. Dan volgt een fel R.C.A. offensief doch de Lannooy en Hart en in laatste instantie keeper Paulina zijn in uitstekende vorm en doelpunten worden voorkomen. Na ongeveer een half uur spelen krijgt de R.C.A. middenvoor Nel Harms een bal van de rechtsbuiten Gonzalez toegespeeld en met een hard laag schot wordt Paulina geslagen. 1-1.

Even voor de rust is het Matrona die bij een botsing voor het Arubaanse doel geblesseerd wordt en het veld moet verlaten. De grote Hato neemt zijn plaats in. Even later gaat de rust in zonder dat in de stand nog verandering is gekomen.

R.C.A. neemt de leiding

Onmiddellijk na de hervatting trekt de R.C.A. voorhoede oersnel op het Jong Holland doel af en het de rechtsbinnen Dirksz die hard inschiet. Paulina stopt vallende het schot doch op niet verklaarbare wijze laat hij de bal los en het is 2-1 voor R.C.A. Er volgt dan een fors spel. Beide ploegen zetten alles op alles. De Jong Holland linksbinnen krijgt na ongeveer 10 minuten een goede kans de stand weer op gelijke voet te brengen doch zijn harde schot gaat naast terwijl even later rechtsbuiten Donker juist over de lat schiet. Jong Holland blijft dan nog even fel aanvallen. Helder die deze avond er aanvankelijk niet in kon komen begint zich meer te roeren en met forse trappen zet hij zijn voorhoede aan het werk. Ongeveer 10 minuten voor het einde is het de kleine Gonzalez die alleen op

(Vervolg op pag. 4)

MRS. F. D. R. VERSUS MC.CARTHY

Mevrouw Roosevelt heeft in een tijdschriftartikel gewaarschuwd, dat het aanzien van Amerika in de Westelijke wereld ernstig wordt geschaad, door de werkzaamheden van de Senaatscommissie voor het onderzoek naar politieke betrouwbaarheid en on-Amerikaanse handelingen.

Zij adviseert de commissie te ontbinden en ook Senator McCarthy niet langer gelegenheid te geven tal van on-Amerikaanse commissies te stichten. Volgens Mevrouw Roosevelt is het enige orgaan, dat een onderzoek naar betrouwbaarheid dient in te stellen, de F.B.I., een niet politieke, overheidsorganisatie.

Vakbonden pleiten voor Benelux

DEN BOSCH. Drie grote vakverenigingen der Benelux drongen er in een gezamenlijke verklaring opaan, de pogingen voort te zetten om tot een Benelux Unie te komen en tot een driedelig lichaam, dat de nationale industrieen zal helpen bevorderen, in de overgangsperiode naar integratie.

Deze verklaring werd samengesteld op een bijeenkomst van afgevaardigden van het Nederlands Vakverbond en het Algemene Belgische Vakverbond, die te Den Bosch werd gehouden, terwijl de beslissingen genomen worden na overleg met de Algemene Luxemburgse Vakvereniging. Het doel van de bijeenkomst was de gemeenschappelijke houding tegenover de huidige Benelux situatie vast te stellen. De vergadering werd het erover eens, dat een volledige economische unie der Benelux landen noodzakelijk is waar het de belangen der Europese economische integratie betreft en drong aan op een gemeenschappelijke politiek, uit te voeren door de gezamenlijke Benelux organen bestaande uit: de politieke organisaties, een sociaal-economische raad, een dienst instituut voor financiering en voor de buitenlandse handel en een coordinatie van beleggingen. De afgevaardigden deden voorstellen aan de respectievelijke vakverenigingen om een aantal gezamenlijke commissie's te vormen: 1. een commissie om informaties omtrent de sociale, economische en financieel situatie uit te wisselen. 2. een om de politiek ter vestiging en functionering der Economische Unie te coordineren en 3. een commissie om te bestuderen welke vorm en zeggenschap de gezamenlijke Benelux lichamen zouden moeten krijgen.

In de verklaring worden de Beneluxlanden en voornamelijk Belgie gelaakt wegens de moeilijkheden, die dit land op aandringen van Engeland en Frankrijk veroorzaakt heeft, verder geeft men de schuld van het tot nu toe mislukken der Benelux aan de deflationistische politiek in Holland, aan de Koreaanse oorlog en aan de hoge levensstandaard in Belgie.

INGEZONDEN

Bij sport geen politiek

(Buiten verantwoordelijkheid van de Redactie)

Het voetbaltournooi van het 30 jaar bestaande Hollandia heeft een prachtig goed verloop gehad, waarop de organisatoren terecht trots kunnen zijn. Er was echter een donker plekje in deze dagen van sportiviteit en vriendschap. Een der politieke partijen had een beker als prijs gegeven en deze moest nu worden uitgereikt. Gelukkig werd dit op het laatste ogenblik op zeer tactische wijze vookromen.

Wij menen er goed aan te doen om erop te wijzen, dat bij sport geen politiek thuis hoort. Hoeveel heeft de politiek in onze gemeenschap al niet kapot gemaakt, hoeveel vrienden zijn door de politiek vijanden geworden? Wij moeten er voor waken dat de politiek uit de sport blijft. De sport moet beoefend worden zonder politieke kleur. Laat ons de vriendschap, die bij de sport ontstaat, toch niet kapot maken om de politiek. De politiek kan de sport helpen, niet door bekers cadeau te geven of op het sportveld propaganda te maken voor de politiek, neen, in de Statenzaal de de eilandsraden, daar kunnen onze politieke leiders de sport dienen.

SPORTMAN.

Russische marine heeft veel zwakke zijden

Bouw van kruisers trekt bijzonder de aandacht

De Russische Marine wordt nog altijd ten zeerste in het uitvoeren van haar taak belemmerd door geografische omstandigheden en door de moeilijkheden van het klimaat. De verwerving van een vooruitgeschoven basis te Pillau kan het feit niet ongedaan maken, dat de Finse golf gedurende 5 maanden van het jaar door het ijs onbevaarbaar is. Het graven van het Stalinkanaal tussen de Witte en de Baltische Zee heef de bezwaren van de Deense bottleneck, die voor Rusland de toegang tot de wereldzeeën blokkeert, slechts gedeeltelijk ongedaan gemaakt. Pesamo voegt slechts weinig toe aan de betekenis van de Noordelijke vlootbasis van Polvarnoe, Vaenga en Moermansk, in de ijsvrije zone van Kola. En de grote marinewerf van Molotovsk wordt gedurende 6 maanden van het jaar door de ijsschotsen van de Witte Zee geblokkeerd. Ook de marinestrategie in de Zwarte Zee is er niet veel eenvoudiger op geworden sinds Rusland de Donaudelta heeft verworven. Het graven van het Wolga-Donaukanaal was een grootse, maar wellicht niet zeer effectieve poging om de isolatie van de Zwarte Zee van het binnenlandse rivieren- en kanalenstelsel, dat de Baltische, Kaspische en Noordelijke Zeeën verbindt, op te heffen. Slechts door het openen van de Noordelijke Zeeweg is het probleem van Russische maritieme strategie in belangrijke mate vergemakkelijkt.

Al deze bijzondere omstandigheden vinden hun neerslag in de ongebruikelijke structuur van de Russische vloot in 1953. De Russen bezitten geen kapitale schepen, die deze naam waardig zijn, noch vliegkampschepen of moderne slagschepen, en er zijn ook geen aanwijzingen, dat zij van plan zijn schepen van een dergelijk type te bouwen.

KWANTITEIT MAAKT MEER INDRUK DAN KWALITEIT

Er is echter grond voor de veronderstelling, dat de Russische marine zich heeft geworpen op een programma van kruiseraanbouw van grote betekenis. Immers de kruisers van de nieuwe Sverdlow-klasse vertegenwoordigen een type van schepen met grote actie-radius, zoals er nog geen uit de Baltische Zee zijn gestoomd sinds Rozhdestvensky in 1904 zee koos om zijn noodlot bij Tsushima te vinden.

Tot nu toe hadden de Russen hun kruisers ontworpen volgens de Italiaanse opvatting van een snel, artilleristisch krachtig schip met 18 cm geschute dat echter een beperkte actie-radius had. De Kirow-klasse en haar verbeterde uitgaven, was daarvan het voorbeeld en men neemt aan, dat er nog acht schepen van dit type aanwezig zijn. Kort voor de oorlog werd de kiel gelegd voor de Chapaev-klasse, die groter waren dan de Kirow's van 8000 ton, maar die klaarblijkelijk eerder waren ontworpen met het doel om daarop een vierde drielingtoren te monteren dan om de actieradius en de zeewaardigheid van het standaard-type Russische kruiser te verbeteren. De voltooiing van deze klasse werd door de oorlog ernstig belemmerd, maar men neemt aan dat vier dezer schepen de oorlog hebben overleefd en dat zij nu zijn uitgerust met twaalf 15 cm kanons van een na-oorlogs model, dat ongetwijfeld een grotere vuursnelheid heeft dan de vijf schoten per minuut, die gemiddeld konden worden afgegeven door de oude 18 cm kanons.

In 1940 gedurende de periode van de Duits-Russische vriendschap werd een Duitse kruiser van de Hipper-klasse aan de Russische marine overgedragen. Het is waarschijnlijk, dat de structuur van dit schip invloed heeft uitgeoefend op de bouw van de kruisers van de nieuweSverdlov-klasse, die 35 voet langer dan de Hippers zijn, maar ongeveer dezelfde waterverplaatsing hebben. De bewapening is echter niet groter dan die van de kleinere Chapaevs. Men mag veronderstellen dat het verschil in het gebruik van de waterverplaatsing is aangewend om de actieradius belangrijk te vergroten. Dit echter maakt de Sverdlovs minder geschikt voor het gebruik in de Baltische en Zwarte Zee, maar zij worden daarentegen bijzonder bruikbaar voor de dienst bij de vloten in de Noordelijke wateren en in de Pacific, die nu elke zomer gedurende zes weken door de Noordelijke zeeweg zijn verbonden.

De Russische marine bezit meer dan 100 torpedobootjagers. Dit aantal bevat echter enige verouderde schepen en een aantal eenheden die van de Roemeense, Italiaanse, Duitse en Japanse marine zijn overgenomen. Het grondtype van de torpedobootjager, dat de Russen bouwen, is echter nog steeds dat van de Gordy-klasse en van haar twee verbeterde en grotere uitgaven de Storozhevoi- en de O-klasse. Dit zijn zeer snelle, sterk bewapende schepen met een betrekkelijk geringe actie-radius, die duidelijk volgens de Italiaanse opvattingen zijn gebouwd en die wellicht de stevigheid missen, die nodig is voor oorlogsschepen, die van de Noord-Russische bases uit in de Pool-winter opereren. De standaard-bewapening is van vier tot zes 13 cm kanons en van 6 tot 9 torpedo-lanceerbuizen. Wat de fregatten betreft heeft de Russische marine een type aangenomen, dat de logische ontwikkeling is van de vroegere volmaakt onbevredigende wachtschepen, waarbij actie-radius en zeewaardigheid werden opgeofferd terwille van een onevenredig hoge snelheid.

Een totaal van 350 onderzeeboten van allerlei klassen wekt op het eerste gezicht de indruk, dat de Russen over een geweldige onderzeevloot beschikken. Maar wanneer men deze cijfers analyseert, verkrijgt men een minder onrustwekkend beeld, vooral als men rekening houdt met de Russische handicaps en met de gebieden waarin deze onderzeeboten moeten worden gebruikt. Waarschijnlijk behoren honderd van deze boten tot verouderde Russische typen, dan wel maken zij deel uit van het heterogene samenstel van onderzeeboten, die op verschillende tijden uit het buitenland werden verkregen. De ruggegraat van de Russische onderzeevloot wordt nog altijd gevormd door een honderdtal Shchukas en Lins, die tezamen bekend staan als de Schtsa-klasse. Zij meten een 6 à 700 ton en blijven wat hu capaciteit betreft iets beneden die van het Duitse type VII. Dit aantal wordt versterkt door een ongeveer gelijk aantal kleine 200-500 ton onderzeeboten van het Maliutka type, die alleen een locale en defensieve rol kunnen vervullen. Het is van betekenis, dat de ontwikkeling van de Maliutka-klasse van 1933 dateert. Geen van deze beide types kan als een bedreiging voor de vitale zeeverbindingen worden beschouwd, zolang zij gedwongen zijn om van bases, die op het ogenblik onder controle van de Sowjet staan, te opereren. Slechts de vijftig of zestig Oceaanvarende onderzeeërs van de „K" en de „S" klasse, die met economische snelheid een actie-radius hebben van over de 10.000 mijl, kunnen worden beschouwd als een bedreiging van de verbindingen op de Oceaan langs de gevestigde routen.

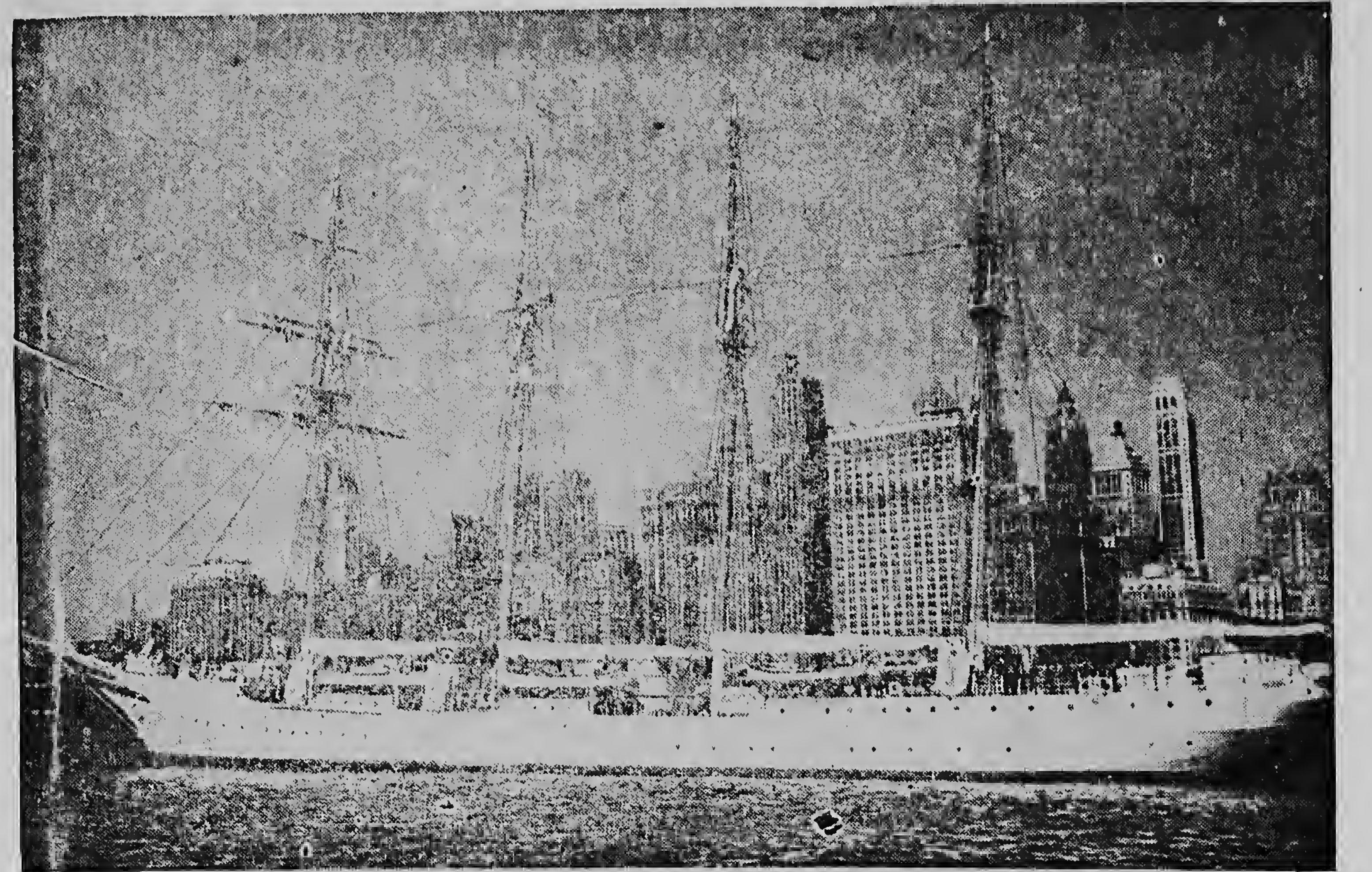
Aan deze twee klassen moeten echter nog de na-oorloge typen worden toegevoegd, die op het ogenblik worden gebouwd en waarschijnlijk alle kennis, die de Russische marinestaf tot zijn beschikking heeft gekregen van het Duitse personeel en het Duitse materiaal sinds het eind van de oorlog, is verwerkt. Het is onwaarschijnlijk, dat de Russische onderzeebotenbouwers zich op het ogenblik ernstig hebben bezig gehouden met de mogelijkheden, die de atomistische voortstuwing oplevert.

Niets wijst er op, dat de Russen oorspronkelijkheid hebben getoond bij de ontwikkeling van nieuwe wapens. De vuurkracht van de schepen der Russische marine wordt waarschijnlijk op het ogenblik nog steeds belemmerd door de gebreken van de vuurleiding en die van de gecompliceerde electronische installaties, die dergelijke systemen in deze tijd nodig maken. De Sowjet-Unie heeft ongetwijfeld op het ogenblik de bijzonderheden van alle typen van contact- en invloedmijnen die in 1945 in gebruik waren tot zijn beschikking, maar het is wellicht een verkeerde opvatting van de geschiedenis als men, zoals dikwijls geschiedt, aanneemt dat de Russen de meerderen zijn van anderen in het gebruik van mijnen. Een marine, die als zij tegenover een sterkere vijand stond, zichzelf zo dikwijls heeft opgesloten achter de bescherming van de kustverdediging, is van nature geneigd tot de tactiek van het „slaan en weglopen", maar dit feit op zichzelf is nog geen waarborg voor de conclusie, dat de Russische marine een bijzondere handigheid heeft ontwikkeld in een offensieve methode van mijn leggen op enige afstand van de Russische kust.

Wat het materieel betreft moet een goed Russisch zeeman als admiraal Isakov het evenals zijn voorgangers onder de Czaar moeilijk vinden de politiek-militaire kliek, die de koorden van de beurs in handen heeft, er toe te overreden om aan de behoeften van een harmonisch opgezette marine tegemoet te komen. Hij moet er zich in het bijzonder van bewust zijn, dat een marine-luchtvaartdienst, die haar bases aan de wal heeft en waarvan het personeel met de rangen van het leger is bekleed, een luchtmacht die van vliegkampschepen kan opstijgen, niet zal kunnen vervangen in geval de Russische oppervlakte-schepen weer eens zee kiezen om de wereld-oceanen te bevaren. Bovendien zullen de Russische zee-officieren de harde lessen, die voortvloeien uit een onwrikbaar systeem van gevechtsbevelen nog moeten leren. Men kan ook niet verwachten, dat het initiatief ter zee zich zal ontwikkelen onder het systeem van „commissarissen", al wordt het politiek element daarvan bemanteld door deze lieden de titel van plaatsvervangend commandant te geven.

Toen Katharina de Grote stierf was de Russische Marine een van de grootste ter wereld. In het begin van deze eeuw was zij teruggevallen tot de derde plaats. Nu is zij wederom o p de tweede plaats gekomen, wat de dienstdoende schepen betreft, waarbij dan echter geen rekening is gehouden met de belangrijke Britse reservevloot. Maar het is te betwijfelen of de Russische zeelieden, beter dan hun voorgangers onder de Czaar de traditionele handicaps van de Russische zeemacht zullen kunnen overwinnen.

(Handelsblad).

NA ENKELE JAREN van stilstand, wordt de opbouw van vloten thans overal ter wereld weer met kracht ter hand genomen. Ook voor Franco, dat door zijn overeenkomst met Amerika in een gunstiger financiele positie gekomen is, betekent dit een nieuw vlootbouwprogramma, waarbij gerekend wordt op Amerikaanse schepen. Als een inleiding op nauwere samenwerking bracht het Spaanse opleidingsschip JUAN BATISTA een officieel bezoek aan New York.

Sport-eer op het spel

zij vocht tegen velen . . .

(47)

Maar ik was niet van plan om MacMasters deze leiddraad in handen te geven, dat was me te gevaarlijk. MacMasters' opmerking over Betty, dat ze zich wat al te rustig hield naar zijn zin, was niet bemoedigend. Waarschijnlijk, dacht ik, zouden we nu wel eerst Gasden een bezoek gaan brengen, want Gasden scheen iets van Cynthia af te weten.

„Nu naar Gasden?" vroeg ik, toen hij terug kwam.

Hij keek me aan, naar het me voorkwam, een weinig medelijdend.

„Goeie, ouwe Gasden," zei hij. „Kom, ga mee." We namen een taxi. Al spoedig wist ik niet meer, waar we ons bevonden, in alle geval in het armoedigste deel van Londen.

„Waarom heb je zo'n haast?" vroeg ik opnieuw. „Je hebt haar vast niet alle vragen gesteld, die je haar van plan was te stellen."

„Niet? Ik kon verder niets meer bedenken, dat niet brutaal geklonken zou hebben. Heb je mevrouw Crosgrove ook in de buurt gezien?"

„Nee," zei ik en voegde er aan toe: „Misschien is ze in Limehouse."

„Niet zo bitter, mijn jongen, alles zal wel in orde komen op een goede dag."

„Lang leve de philosophie!" zei ik. „Maar waarom moesten we het hotel zo snel verlaten?"

„Dat zul je gauw genoeg zien," zei hij en dat was alles, wat ik uit hem kon krijgen. De taxi sloeg verscheidene hoeken om en een paar minuten later stopten we voor een groot, bakstenen huis. Een agent, die voor het huis op post stond, groette MacMasters, toen we hem passeerden. We liepen de stoep op en belden. Een zuster liet ons binnen en ging ons voor naar een achterkamer op de eerste verdieping. Ik wist niet, wat mij te wachten stond deze keer, maar men liet mij niet lang in spanning. De deur ging open, toen MacMasters geklopt had en we konden in de kamer kijken. Twee mannen stonden naast het bed, behalve de dokter met zijn zwarte tas, en op het bed lag een met een laken bedekte gestalte.

„Goeie ouwe Gasden," mompelde MacMasters. „Spijt me kerel, dat ik je liet schrikken, maar — enfin, mag ik je voorstellen aan inspecteur Trevelyan, brigadier Ganderson en dokter Hunt."

Ik knikte en leunde tegen de muur.

„Jullie hebt hem toch niet hier gevonden, wel?" vroeg MacMasters, naar het bed wijzend.

„In de kast," zei Trevelyan. Zijn somber, vierkant gezicht stond strak en hij beet nerveus op een klein snorretje.

„De fotograaf is al hier geweest, morgen zullen we de vingerafdrukken-expert laten komen. Ganderson heeft de revolver. Hij is achter het oor geschoten van vlak bij. Zelfmoord zo op het oog — alleen schijnt hier vanmorgen een man geweest te zijn, die jouw naam opgaf. Ze hebben hem alleen naar boven laten gaan. De overledene had ontbeten en was rustig geworden. De man, die jouw naam opgaf, beantwoordt aan de beschrijving van de man, die bij Andrews geweest is en later de nu overledene heeft geschaduwd."

„Wat?" vroeg MacMasters scherp. „De grote man met het litteken van een sabelhouw over zijn wang?"

Hij zuchtte even. „Enfin, ga maar door."

„De man, die van je naam gebruik maakte, zei natuurlijk, dat hij van de Yard kwam en dat hij een ogenblik onder vier ogen met het slachtoffer moest spreken. Hij zal hier ongeveer een kwartier geweest zijn. Voor tienen is verder niemand bij de overledene geweest, toen werd hem een kop bouillon gebracht. Hij was niet in de kamer en de tralies voor de ramen waren intact. Ze keken in de kast en belden ons daarna onmiddellijk op. Het is niet bewezen, dat het slachtoffer al dood was, toen de man het huis verliet, maar hij moet omstreeks die tijd gestorven zijn."

De dokter knikte. „Het is onmogelijk," verklaared hij, „de tijd van overlijden nauwkeuriger vast te stellen. Sporen van geweld waren niet aanwezig."

„Het slachtoffer," ging Trevelyan door, „had geen revolver bij zich. Op zijn rechterheup bevond zich een verband, bevestigd met leukoplast. Dit verband werd niet verwijderd, toen hij hier gebracht werd. Dokter Hunt heeft het onderzocht en ontdekt, da er geen sprake was van enig kwetsuur, het is echter mogelijk, — en dit maakt hij uit de vorm van het verband op — dat er een revolver onder gezeten heeft. De huid vertoont hier ook sporen van. De leukoplast is er af genomen en er weer op bevestigd."

COMMENTAAR.

De kreet om vrijheid

De „Frankfurter Rundschau" noemde naar aanleiding van de demonstraties van de vorige week, door de bouwvakarbeiders van O.-Berlijn op touw gezet, een historische gebeurtenis. Nu zijn we in de laatste decennia wel wat erg met historische dagen verwend, zodanig zelfs dat men elke min of meer sensationele gebeurtenis met deze eretitel is gaan sieren. Als men alleen naar de sensatie ziet, moet men erkennen, dat de laatste dagen er ons overvloedig van hebben bediend. Of zij echter werkelijk historische consequenties zullen hebben, moeten we rustig afwachten. Het kan zijn, het is echter ook mogelijk, dat deze storm, welke een ogenblik een orkaan dreigde te worden, zal gaan liggen, al lijkt het wel waarschijnlijk, dat hij toch zijn sporen in het leven van de Oost-Duitsers en ver daar buiten zal achter laten.

Als men de Oostberlijnse dramatische gebeurtenissen van de vorige week overziet, bespeurt men onmiddellijk, dat zij op de twee dagen Maandag en Dinsdag een geheel verschillend karakter droegen. Maandag waren er aanvankelijk slechts betogingen tegen een verordening van de Oostduitse regering over hogere arbeidsprestatie zonded extra-beloning. Deze demonstraties ontwikkelden zich al heel spoedig tot betogingen tegen de Oostduitse ergering, onthield gering. Hier en daar wordt de mening verkondigd, dat deze activiteit door de Russen zelf was op touw gezet om aldus de gelegenheid te krijgen een nieuwe regering aan het bewind te brengen. Het zou natuurlijk mogelijk zijn, dat de Russen een dergelijk spel hebben gespeeld, maar zij konden dan weten, dat het een gevaarlijk spel zou zijn.

Waarschijnlijker lijkt het, dat de opgekropte volkswoede over de onmenselijke slavernij, waarin Oost-Pruisen onder het communistische regiem moet leven, even een uitlaat had gevonden. Wellicht was dit de Russen zelfs niet onaangenaam; zij onthielden zich Maandag tenminste van elke tegenactie en ook de zg. volkspolitie beperkte er zich toe excessen te voorkomen. Zelfs toen de demonstratie tegen een verordening zich ontwikkelde tot een hevige betoging tegen het regiem van de Oostduitse regering, onthield „het gezag" zich van ingrijpen, klaarblijkelijk in de verwachting, dat de onlusten spoedig tot het verleden zouden behoren. Dergelijke uitbarstingen, waar achter geen krachtige en gewapende organisatie staat verlopen gemeenlijk heel snel. En de algemene staking, als zij al zou doorgaan, zou een kwestie van uren, hoogstens van enkele dagen zijn. Dan was het volkssentiment opgebrand.

Zo was het beeld. Later kreeg het plotseling een geheel ander aspect. De demonstraties werden een oproer — het woord revolutie lijkt ons wat sterk — niet alleen tegen het Oostpruisische regiem, maar minstens evenzeer tegen de Russen en het communisme.

Zolang het bleef bij de kreet om vrijheid in vrije en gehelme verkiezingen konden de Russen nog werkeloos toezien. Toen echter de rode vlag werd neergehaald en verscheurd, toen communistische gebouwen in brand werden gestoken, toen ook tegen de Russen zelf werd gedemonstreerd, moesten dezen, waarschijnlijk tegen wil en dank, wel ingrijpen. Het is nu eenmaal het noodlot van een bezettende macht — en dat zijn de Russen in Oost-Berlijn — dat zij bij dergelijke gebeurtenissen niet meer lijdelijk kan toezien zonder prestige te verliezen. Er stond heel veel op het spel bovendien; niet alleen maar bij alle satellieten en wellicht zelfs in bepaalde delen van de Sovjet-Unie zelf.

Toch heeft men de indruk, dat de Russen hun maatregelen tot onderdrukking van de Oostberlijnse opstand, de eerste uit de na-oorlogse tijd, tot het uiterste hebben beperkt; dat zij poogden de botsingen met de massa zoveel mogelijk te vermijden. Hun onderdrukkingsmethoden zijn, vergeleken met wat men van Stalin zou hebben kunnen verwachten, voor 'n dictatoriaal communistisch bewind tamelijk tam. Of zij dit optreden zullen willen en kunnen handhaven, zal wel voornamelijk van de ontwikkeling in de komende dagen afhangen.

Toch is deze uitbarsting van de O.-Berlijnse volkswoede of zij spontaan of ondergronds aangewakkerd is, een harde klap voor de Russen. Niet alleen omdat daaruit blijkt, dat het communistische paradijs allerminst begerenswaardig is, maar vooral omdat zij 'n zware streep door het handig opgezette vredesoffensief van 't Kremlin betekent.

Deze opstand was op de allereerste plaats een hartekreet om vrijheid. Blijken zal, dat de Russen die niet willen en ook niet kunnen vervullen; zij zouden daarmede hun eigen graf graven. Maar daarmede zijn zij voor een onoplosbaar dilemma geplaatst. Geven zij, hoe weinig ook, toe, dan tonen zij daarmede hun zwakte, wat hun onderhandelingspositie bij een eventuele viermogendheden-conferentie sterk zou ondermijnen. Geven zij niets toe, of treden zij hardhandiger op dan onder de gegeven omstandigheden in hun positie onvermijdelijk is, dan versterken zij het wantrouwen in hun bedoelingen. In beide gevallen zijn de Oostberlijnse gebeurtenissen voor hen een zeer zware handicap.

De kreet om vrijheid, welke nu in Oost-Berlijn heeft weerklonken, nadat zij de vorige week reeds in Tsechoslowakije was gehoord, is voor de Russen een teken aan de wand. Men make zich geen enkele illusie, dat het communistisch regiem reeds op instorten staat; wel blijkt dat de mens tegen de vernietiging van zijn vrijheid en persoonlijkheid verzet pleegt. Tegen de gewapende macht der Russen kunnen de Oostduitsers, die niets hebben dan hun handen om te vechten, niet op; maar zal het ogenblik niet aanbreken, dat de nu ongewapenden wapenen in de hand zullen hebben? Dan wordt het voor beide partijen een strijd op leven en dood; thans is het nog slechts een ongelijke strijd.

Maar de kreet van vrijheid heeft weerklonken, in Oost-Berlijn en in Tsjechoslowakije. Dat is het gewichtige moment in het sensationele gebeuren.

(Maasbode)

U wilt eens lachen met een boek

Er zijn mensen, die best wat meer zouden willen lezen dan ze doen. Maar ze komen er niet toe. Ze geloven niet, dat er boeken bestaan waar ze plezier aan kunnen beleven. Ze zouden zo graag eens willen lachen met een boek......

Ze lezen de krant en menen, dat ze hun portie leesstof wel gehad hebben. Trek in meer heeft de krant hun niet gegeven! Iedereen weet het: kranten bieden geen opbeurende lectuur. Ze vertellen van koude oorlog, van Mossadeq en zijn moeilijkheden, van Naguib en zijn moeilijkheden, luchtincidenten hier en spanningen daar. Nee, de krant vrolijkt de lezer niet op. Als die lezer dan al eens naar een boek grijpt, bestaat de kans dat hij vurige kolen op zijn hoofd stapelt — alle zorgelijkheden vindt hij erin op een hoop gedreven. De schrijver, en het kan een heel goede schrijver zijn, heeft zich tot taak gesteld de wereld een spiegel voor te houden. In die spiegel ziet de lezer zijn eigen, bezorgde gezicht terug, zijn groeven en rimpels. Al die dingen, die hij nu juist niet wou zien. Er kan geen lachje af.

Een heleboel mensen hebben daardoor het idee gekregen, dat er geen luchtige, opbeurende boeken, dat er geen boeken waar een beetje humor en zon doorheen speelt meer bestáán! Onzin! Wel degelijk bestaan ze.

Alleen, mettertijd zijn ze veranderd. Het is nog niet zo heel lang geleden, dat de onlangs overleden schrijver, A. H. van der Feen, onder de schuilnaam F. de Sinclair, elk jaar een dikke, humoristische roman in het licht gaf. Misschien herinnert u zich nog boeken als „De Griffler van Peewijk" of „De Bridgeclub van Oom Sorry". Die dikke lachpillen zijn uit de mode geraakt. Omdat niemand ze meer schrijven kon? Omdat niemand ze meer lezen wilde? In elk geval, we kregen er een andere, minder langademige en directer aansprekende humor voor in de plaats. En merkwaardig genoeg komt deze voor een goed deel uit de pen van schrijvers, die dagelijks, wekelijks en maandelijks met succes proberen de drukkende ernst van de dagbladen en tijdschriften wat beter verteerbaar te maken. Ze ontkennen de omringende werkelijkheid niet. Maar ze peuren er de honing van de humor uit. En bereiden er de medicijn van de glimlach mee.

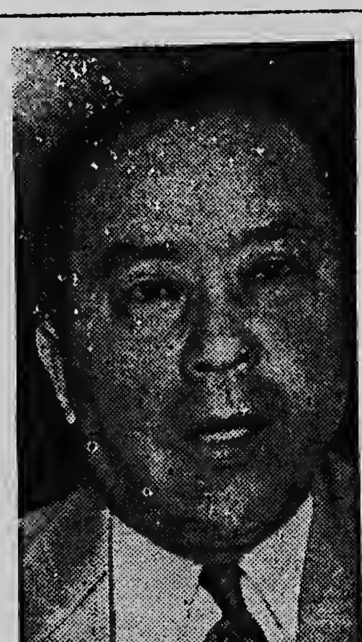
Als ik u een lijstje mag voorleggen van schrijfsters en schrijvers, die in deze tijd ijverig bezig zijn middels hun geschriften duidelijk te maken, dat er heus nog wel te lachen valt, dan komt het er aldus uit te zien: E. Asser, Ina van den Beugel, Godfried Bomans, Simon Carmiggelt, Harriet Freezer, Henriëtte van Eyk, Ferdinand Langen, Annie Schmidt, Jac. van der Ster, Willem Wittkampf.

Hier hebt u er tien. In alfabetische volgorde. Ik weet niet wie van die tien het eerst begonnen is. Ik weet wel, dat ik al lang geleden erg gelachen heb om Henriëtte van Eenk's „Kleine Parade". Ik weet niet wie de jongste van het tiental is. Dat zal gaan tussen Willem Wittdampf (van het hupse „Heibel") en Eli Asser, die over Vaselientje schreef en die straks met een onderwets-dikke, humoristische roman komt.

Achter het pseudoniem Harriët Freezer verschuilt zich een jeugdige schrijfster, die, tussen de bedrijvigheid van een huishouden met vier kinderen door, achter haar schrijfmachine springt en zo'n heerlijk, vrolijk boek schrijft als „Lucht kasteel op poten". Simon Carmiggelt en Annie Schmidt hebben zich in de na-oorlogse jaren opgewerkt tot wijze, goede humoristen. Maar het kan natuurlijk best, dat u toevallig niets van hen gelezen hebt. Dan wordt het tijd! En kent u „Erik" van Godfried Bomans niet, de jongen, die door het schilderij boven zijn bed het rijk van het kleine gedierte instapte? En bent u onbekend met het bestaan van de onweerstaanbare Pa Pinkelman en zijn verrukkelijke echtgenote Tante Pollewop?

Weet u van al deze boeken en schrijvers niets af, dan hebt u ook niet het recht vast te stellen, dat er in Nederland geen boeken geschreven worden, goed voor 'n lach in vele afmetingen. Het enige wat u te doen staat is een boekwinkel binnen te lopen en de verkoper of verkoopster te vragen in wélke hoek u kijken moet.

HAN G. HOEKSTRA.

Dr You Chan Yang, de Zuidkoreaanse ambassadeur in Amerika, poogt in de Verenigde Staten steun te vinden voor het standpunt van zijn regering. Vanmorgen vroeg heeft hij opnieuw gewezen op de vastberadenheid van Rhee om het contact met de Ver. Naties te verbreken, indien tegen het advies van Zuid-Korea in en zonder dat de Koreanen van te voren geraadpleegd zijn, het bestand toch getekend wordt.

Oost-Berlijnse opstand kwam als verrassing

Legale protestactie groeide uit tot massaal verzet

BONN. - De gebeurtenissen in Oost-Berlijn hebben het gehele politieke leven in West-Duitsland in opschudding gebracht. Tot voor enkele dagen had niemand in de Bondsrepubliek het uitbreken van een openlijke revolte tegen het communistische regiem voor mogelijk gehouden. Eerder hoorde men hier vaak de mening uiten, dat het de bevolking van de Sovjetzone goeddeels aan burgerlijke moed om tegen de maatregelen van regering en Eenheidspartij te protesteren ontbrak. Niet weinig politici in Bonn hadden eerder van de kant van de Tsjechen een opstand verwacht dan van de Duitsers zelf.

In de Bondsdag in Bonn, waar dr. Adenauer Woensdagmiddag een rustige en tot kalmte aamanende verklaring aflegde, was alles door het uit Berlijn binnenstromende nieuws in rep en roer gebracht. De afgevaardigden verdrongen zich voor de aan de wand van het parlement opgehangen bulletins en trachtten in onderlinge gesprekken de achtergronden van het gebeuren te doorgronden en de gevolgen ervan te voorzien. Zoals ook wel uit de korte verklaring van dr. Adenauer namens de regering bleek, tastte men hier nog volkomen in het duister en men waagde zich niet gaarne aan speculaties omtrent de mogelijkheden. Overheersend was onder de afgevaardigden de bezorgdheid voor een zodanig oplaaien van de stemming, dat het tot een bloedbad van grote afmetingen zou kunnen komen. De vrees, dat in de gegeven omstandigheden de bevolking van Berlijn, ook van West-Berlijn, het hoofd zou kunnen verliezen, heeft er dan ook een groot aantal afgevaardigden in de Bondsdag toe gebracht nog Woensdagavond met een door de Hoge Commissie ter beschikking gesteld vliegtuig naar Berlijn te vliegen. Onder hen bevonden zich de leiders van de grote fracties van het parlement en de Berlijnse afgevaardigden.

Over één ding bestaat ditmaal in politieke kringen in Bonn een vrijwel eensluidende mening, namelijk over de directe aanleiding tot de opstand. Men is ervan overtuigd, dat een door de communistische overheid getolereerde protestdemonstratie tegen een indirecte loonsverlaging der bouwvakarbeiders de communistische leiders uit de hand is geglipt en tot een politieke demonstratie tegen het regiem en de bezettende macht is uitgegroeid.

Over de vraag, welke gevolgen de gebeurtenissen zouden kunnen hebben voor de Russische pogingen om het Duitse probleem met de Westelijke mogendheden te behandelen, tast men in Bonn nog volkomen in het duister. Sommige speculaties zeggen, dat thans wellicht de val van de regering-Grotewohl-Ulbricht is ingeleid en dat mogelijk nieuwe mannen aan het roer zullen komen, wier verleden minder belast zou zijn en die daardoor eerder het rechtstreekse contact met de regering van Bonn zouden kunnen opnemen.

Tegelijk met de gebeurtenissen in Berlijn heeft het bestuur van de Westduitse communistische partij namelijk een dergelijk contact ter inleiding van verkiezingen in geheel Duitsland voorgesteld. Anderzijds wordt evenwel ook de mogelijkheid onder het oog gezien, dat de gebeurtenissen zich zodanig zullen toespitsen, dat de fronten in de koude oorlog opnieuw verstijfd zouden worden.

Uit alle Westduitse reacties is overigens weer eens opnieuw gebleken welke toenemende actualiteit het thema der Duitse eenheid in de publieke opinie geniet. Vrijwel alle perscommentaren dringen erop aan om de mogelijkheid van een herstel der Duitse eenheid in het centrum van de politieke activiteit in binnen- en buitenland te plaatsen. Dat de partijen in Bonn deze stem der publieke opinie verstaan, blijkt wel duidelijk uit een door de liberale regeringspartij afgelegde verklaring, volgens welke men het herstel der Duitse eenheid niet zou mogen laten rusten totdat een Europese eenheid was bereikt.

Ook West-Berlijn veracht de Commies

Grote menigten anti-communisten hebben in West-Berlijn gisteravond aanvallen gedaan op de kantoren en de localiteiten van de communistische partij. Bijvoorbeeld heeft een groep van 300 personen het communistische hoofdkwartier in Neu Kölln in de Amerikaanse zone geplunderd. De invallers scheurden de portretten van communistische leiders van de wand en gooide deze op straat. Ook allerlei papieren werden uit de ramen geworpen. Een groep van 200 mensen deed een aanval op het kantoor in de Britse sector te Wilmersdorf, waar al het meubilair werd vernield. Ook het communistische kwartier in Spandau moest het ontgelden.

De politie slaagde erin de menigten te verspreiden en stelde de gebouwen onder bewaking.

„Politieke overwinning"

Het officiële Sowjet-Russische orgaan in Duitsland, „Taegliche Rundschau", heeft verklaard, dat het inzetten van Sowjet-tanks en troepen in Oost-Berlijn om het oproer van de vorige week te onderdrukken een „overwinning van de Sowjets op de Amerikanen" was. Het prompte inzetten van Sowjettroepen in Oost-Berlijn sloeg de hoop van de „fascistische provocateurs" de bodem in, dat zij hun „oorlogszuchtige illusies" zouden kunnen uitvoeren. „Neues Deutschland", het orgaan van de socialistische Eenheidspartij, deelde mede, dat door de Sowjet-autoriteiten doodvonnissen zijn voltrokken in Halle en Jena. Het blad gaf toe, dat zich „bloedige botsingen" hebben voorgedaan met de politie te Halle, Jena, Leipzig, Goerlitz en Maagdenburg, waarbij tenminste één politieman werd gelood.

ZEILBOOT RANAS WORDT VERMIST

Gistermorgen werd bij de recherche aangifte gedaan van vermissing van de zeilboot RANAS, eigendom van de Heer R. C. Oduber. De boot lag gemeerd voor het strandhotel en werd sinds vanmorgen vermist. Naar het zich laat aanzien, werd de boot gestolen. De recherche onderzoekt de zaak.

De boot is dertien voet lang, van buiten lichtblauw geschilderd, van binnen roodbruin. Ze is uitgerust met mast en zeil en werd gebruikt voor soprtvissen.

DE ZOON VAN ERIC (15)

door HANS G. KRESSE

„Heer," zei de boer fier, „ik ben een vrij geborene. Ge hebt het recht niet om tot mij te spreken op een toon die nauwelijks passend is om tegen een lage horige te gebruiken! Laat mij gaan! Ik heb niets te zeggen!" De aanvoerder lacht smalend. „Welzo! Ge blaast hoog van de toren! Een vrijgeborene, zegt ge. Maar toch zeker niet vrij genoeg om de „krijgslieden van heer Lauri" geen onderdanigheid schuldig te zijn. Buig het hoofd, slaaf! Die hoogmoed van jullie vrijgeboren boeren heeft me al te lang geërgerd!" „Gij zijt wel dapper! Een grote troep krijgslieden tegen één ongewapende boer. Zoiets zoudt ge niet gewaagd hebben in de tijd dat onze koning Eric nog dit rijk bestuurde......" Hij kan niet verder gaan, want met een dof gegrom van woede is een der krijgers naar voren gesprongen en slaat hem driftig in het gezicht. „Noem die naam niet! De stomkop die jij koning Eric noemt is jaren geleden uitgevaren en zal nimmer terugkeren. Ik krijg lust je aan mijn zwaard te rijgen..... " „Kalm, Ogron, kalm," meesmuilde de aanvoerder. „Dat soort dingen knappen we op onze eigen manier op. Deze papper zal spijt hebben van zijn woorden, dat kan ik hem beloven. Maar meestal houdt dat soort kerels er nog wel een spaarpotje op na, en dat komt soms aardig van pas voor goede krijgers met dorstige kelen als wij. Neem die kinkel mee, we zullen eens op zijn boerderij gaan kijken." Ruw wordt de boer naar buiten gesleurd. De andere aanwezigen, die hem te hulp willen komen, worden wreed met zwepen uit elkaar geranseld. „Als hazen zijn ze, die boeren," spot de aanvoerder, terwijl hij zijn paard bestijgt. En met een veelbetekenende blik naar de gevangene voegt hij daar aan toe: „Enfin, we zullen eens zien hoeveel vet we uit dit haasje kunnen braden." Een ogenblik later galopperen de krijgslieden weg, de boer in hun midden meevoerend ......!

Sport

het Jong Hollanddoel afstormt en de Jong Hollandkeeper voor de 3 rde maal het nakijken geeft. 3-1 De gasten protesteren tegen dit doelpunt daar de Arubaan dit gemaakt zou hebben in buitenspelpositie. De scheidsrechter blijft bij zijn beslissing na de grensrechter geraadpleegd te hebben. Wij waren echter ook de mening toegedaan dat Gonzalez die de bal toegespeeld kreeg op dat ogenblik zich in buitenspelpositie bevond doch daar wij niet geconstateerd hebben of het leer het laatst door een tegenstander gespeeld was, kunnen wij het al dan niet in strafbare buitenspel positie staan van Gonzalez niet beoordelen. De laatste minuten speelde Jong Holland nog een fel aanvalspel doch Kelly en Bello lieten zich niet meer passeren. Even voor het einde krijgt R.C.A. nog een goede kans het 4de doelpunt te scoren als wederom Gonzalez doorbreekt en het leer hard naar de vrijstaande Boes Orman speelt. Deze naar binnengekomen schiet meters naast. Als dan even later het einde komt heeft R.C.A. haar plicht gedaan.

Het uitreiken der prijzen

Na een kort woord van de Heer D. de Lange wordt overgegaan tot het uitreiken van de prijzen. Aruba Jrs. ontvangt als 1ste prijs een door de Heer Juan Yrausquin geschonken beker; R.C.A. krijgt de door de Heer Samson van „Don Simon" ter beschikking gestelde sportbeker, terwijl Jong Holland de Cabendaprijs ontvangt. Hollandia dat als laatste op de lijst de vierde prijs wordt toegewezen krijgt voor haar trophee-en kast de beker van de firma Neme. Verder werden nog verschillende prijzen aan de spelers uitgereikt waaronder een prijs voor de beste speler van het tournooi, welke door de Curacaose speler Matrona werd gewonnen.

Met een driewerf hoera voor Holandia kwam het einde van het voetbaltournooi.

De feestelijkheden

Het was gisteravond na de wedstrijd een gezellige drukte in het clubhuis van Hollandia. Velen waren naar de Arendstraat gekomen om samen met Aruba's oudste voetbalvereniging op waardige wijze de herdenkingsfeesten met een dansje te sluiten. Onder de aanwezigen zagen wij de Gedeputeerden de heren Henriquez en Croes alsmede verschillende bestuursleden van Arubaanse sportverenigingen en voorts de spelers van de gastvereniging Jong Holland. Tot laat in de nacht bleef men in de beste stemming bijeen.

Het dertig jarig jubileum feest van Hollandia ligt weer achter ons. Wij willen niet nalaten Hollandia veel voorspoed voor de volgende periode toe te wensen.

Eindstand van het tournooi

Aruba Jrs.	3	2	1	0	5	11	2
R.C.A.	3	2	0	1	4	9	4
Jong Hol.	3	1	1	1	3	7	4
Hollandia	3	0	0	3	0	0	15

HOLLANDIA LEED DERDE 5—0 NEDERLAAG

Het oude jubilerende Hollandia heeft Maandagavond in het Wilhelminastadion voor de derde maal het hoofd moeten buigen en evenals tegen Jong Holland en R.C.A. ook van Aruba Juniors een 5-0 nederlaag moeten slikken. Aruba Juniors was zoals te verwachten over de gehele linie sterker al geleek het zo op het oog de eerste 20 minuten niet het geval te zijn. Het heeft echter de oefenmeester Bota weinig moeite gekost met zijn mannen de overwinning te behalen. Wel speelde Hollandia in de eerste helft met een groot enthousiasme waarbij zij zelfs de kans zagen het eerste half uur de score blank te houden doch toen was het Juan Briezen die een goed aangegeven bal van zijn rechtsbinnen op handige en voor de Hollandia keeper verrassende wijze in het net deponeerde. 1-0. Hollandia liet zich echter niet door dit doelpunt ontmoedigen en bleef enthousiast doorspelen doch het grote enthousiasme moest het tegen het betere technische spel der Aruba Jrs. afleggen. Ongeveer 10 minuten voor het einde is het de Aruba Jrs. rechtsbuiten Rodriquez die uit een schermutseling voor het Hollandia doel de score op 2-0 brengt, terwijl even later Brion er 3-0 van maakt.

In de tweede helft is het vertoonde spel bij wijlen zeer slecht. Aruba Jrs heeft geen moeite met zeer slecht spelende Hollandianen en zonder dat er veel te vermelden valt verloopt deze tweede helft, waarin Bota een juweel van een doelpunt maakt en Steba een bal inschiet welke door de Hollandia keeper verkeerd wordt beoordeeld en de stand op 50 wordt gebracht.

Danielle Lamar, een Frans zangeresje, heeft twee uur in de gevangenis van Bogota gezeten. Zij had niet voldaan aan alle formaliteiten, die geëist worden van touristen, maarze had het niet slecht achter de tralies. Haar commentaar: „Ik heb mij erg vermaakt in de gevangenis. Niet minder dan twintig bewakers streden om de eer om mij te bewaken...... en ze flirtten allemaal......

Leeszaal en Biblioteek Ver. Suriname in gebruik genomen

(van onze correspondent)

Een gebeurtenis van groot cultureel belang, aldus noemde Club Suriname's voorzitter, dr W. H. de la Fuente de officiele opening en in gebruikname van de clubleeszaal en bibliotheek. Vrij velen waren Zaterdagavond naar de club gekomen om van dit officieel gebeuren getuige te zijn. De Heer de La Fuente memoreerde, dat de stichting vooral mogelijk was geworden door de royale geste van het Algemeen NederlandsVerbond. Wie leest, baat zijn geest, aldus spreker, die van harte hoopt dat de leden een druk gebruik van de leeszaal zullen maken en op deze, gemakkelijke en goedkope manier op gezonde manier ontspanning vinden en indien gewenst kunnen werken aan verdere ontwikkeling. De bibliotheek beschikt thans over vijfhonderd boeken. Dit moet echter worden gezien als een begin en er zal worden gestreefd naar regelmatige uitbreiding. Daar de voorzitter van het A.N.V., afdeling Aruba verhinderd was, aanwezig te zijn, wordt het rood-wit blauwe lint door geknipt door Mevrouw Detta de Vries, echtgenote van de eerste bibliothecaris.

Daarna werden de belangstellenden in de gelegenheid gesteld de bibliotheek te bezichtigen. De zaal is uiterst practisch ingericht. In het midden een lange leestafel, bedekt met grijs laken. In de kasten langs de muren de boeken, die zeer pratisch en overzichtelijk zijn gerangschikt. Aantrekkelijke, frisse rotan zitjes noden de bezoekers tot plaatsnemen. De verlichting bestaat uit afgeschermde fluorescent lampen. Op de leestafel zijn verder de verschillende Antilliaanse en Surinaamse kranten te vinden. We wensen de Vereniging Suriname van harte geluk met deze aanwinst.

UIT POLITIERAPPORTEN

Een vrouw liep in de omgeving van haar woning op Juana Morta te schreeuwen en te dreigen haar woning in brand te zullen steken. Bij aankomst van de politie trof deze de vrouw in haar woning aan met een groot kapmes in handen. Het kapmes is de vrouw ontnomen. De vrouw die soms niet normaal is, is aangezegd zich rustig te houden.

Voor enige zeelieden werd assistentie verzocht daar zij in het Restaurant „Shanhai" vochten. Bij aankomst van de politie trof deze aldaar een 4-tal zeelieden aan die aan het vechten waren geweest en onder de invloed van alcoholhoudende drank verkeerden. Zij zijn naar hun schip overgebracht.

Op de Rondweg te Dakota vond tussen twee personen-auto's een aanrijding plaats. Geen persoonlijke ongelukken. Schade ongeveer f 700.—. Oorzaak: een der bestuurders maakte naar rechts een grote bocht inplaats van een kleine.

Werd gemeld dat er in de Lucky Strike Bar een vechtpartij had plaats gevonden waarbij een man zou zijn gewond. Bij aankomst van de politie trof deze in de bar een manspersoon aan met een bebloed hoofd. Hij bleek bij een onenigheid bij het kaartspelen enige klappen te hebben opgelopen. Hem is eerste hulp verleend waarna hij huiswaarts is gezonden.

Op de weg naar Seroe Pretoe vond een aanrijding plaats tussen twee peronen-auto's. Geen persoonlijke ongelukken. Schade ongeveer f 100.—. Oorzaak: een der bestuurders verleende het verkeer van rechts geen voorrang.

Werd gemeld dat er een man hevig bloedend op de weg liep. De politie trof een man aan die een bloedende wonde aan zijn rechterhand had en waarschijnlijk bij een vechtpartij had opgelopen. Hij verkeerde tevens onder de invloed van alcoholhoudende drank. Daar hij een zeeman was is hij na verbonden te zijn overgebracht naar zijn schip.

NIEUWE APPARATUUR VERWACHT VOOR KANKERBESTRIJDING

Door het Prinses Wilhelminafonds voor de kankerbestrijding is een zeer modern apparatuur besteld voor het opsporen en in staat stellen van het maken van een vroege diagnose voor kanker. Het apparatuur zal een plaats krijgen in het San Pedro Hospitaal.

CIVIEL GEDING INZAKE STRAND

Omstreeks 13 Juni van deze maand is door de Heer v.d. Stam, exploitant van het Strand Hotel een civiel proces aanhangig gemaakt terzake een verzoek tot vernietiging van het huurcontract.

Op de 22ste van deze maand is door dezelfde eiser een tweede proces aanhangig gemaakt van ongeveer gelijke strekking, waarmee vermoedelijk het eerste zal worden ingetrokken. Ter Griffie wordt gepoogd de zaak zo spoedig mogelijk voor te brengen, maar voor 1 Juli zal het niet mogelijk zijn.

MILITAIR TEHUIS WORDT WEL GEOPEND

In aansluiting op ons bericht van gisteren, dat de feestelijkheden in het Kamp Savoneta zijn afgelast in verband met het tragisch ongeval, dat het leven kostte van een der manschappen, wordt er op gewezen, dat de Militair Tehuis morgen Donderdag wel in gebruik zal worden genomen. Wat afgelast werd is de feestavond, welke voor Zaterdag op het programma stond.

Christie bekende drie moorden

LONDEN. — John Reginald Halliday Christie heeft de moord bekend op nog drie vrouwen, zo is vandaag tijdens zijn rechtszaak meegedeeld. In totaal heeft Christie thans zeven moorden bekend. De openbare aanklager heeft vandaag, de tweede dag van het proces, verklaringen van Christie voorgelegd, volgens welke de verdachte toegaf moord te hebben gepleegd op Ruth Margaret Christine Feurst, een Oostenrijkse, Muriel Amelia Eady, een Londens meisje, en Beryl Evans, die in hetzelfde huis als hij woonde. De 25-jarige echtgenoot van mevrouw Evans, Timothy, werd in 1950 opgehangen na te zijn schuldig bevonden aan moord op hun 14 maanden oude dochtertje Geraldine. Mevrouw Evans werd toen ook dood gevonden. Christie werd oorspronkelijk beschuldigd van moord op vier vrouwen. Hem wordt thans slechts moord op zijn 54-jarige vrouw Ethel ten laste gelegd. Hij bekende echter schuld aan alle vier moorden.

Vandaag vroeg de advocaat-generaal Sir Lionel Heald aan de inspecteur van recherche Albert Griffin, de voornaamste politie-getuige, of er enige grond is om aan te nemen, dat de verkeerde persoon werd opgehangen wegens de moord op mevrouw Evans. De inspecteur antwoordde ontkennend. Aanvankelijk werd Evans ook beschuldigd van moord op zijn vrouw, doch, aangezien krachtens de Engelse wet iemand slechts een geval van moord kan worden tenlaste gelegd, werd hij slechts veroordeeld en terechtgesteld wegens moord op zijn dochter.

De raadsman van Christie, Derek Surtis-Bennett, beroept zich op de ontoerekenbaarheid van zijn cliënt.

ADENAUER GELOOFT DAT DUITSERS AFREKENDEN MET TOTALITARISME

Tijdens een grote betoging in West-Berlijn tegen de rode wandaden tijdens de opstand van Oost-Berlijn, heeft Kanselier Adenauer tot een volksmenigte een toespraak gehouden, waarin hij onder meer zei, dat de tijden, dat de Duitsers zich schikten in een totalitair bewind, voorbij zijn. Onze vastbeslotenheid in vrijheid en eenheid te leven, is groot en zal nimmer kunnen worden neergeslagen, aldus de kanselier. Naast de droefenis en het medeleven met de familieleden van de door de communisten gefusilleerde Duitsers, vervult ons de tots, besloot Adenauer, trots omdat deze ongewapende mensen toonden, dat men de geest niet blijvend kan onderdrukken, zeker niet met geweld van wapenen.

CALIFORNIE OVERWEEGT VERBOD VAN COMMUNISTISCHE PARTIJ

SACRAMENTO. — Gouverneur Earl Warren van Californie heeft een wetsontwerp getekend, dat beoogt de communistische partij in die staat buiten de wet te stellen. Het ontwerp, dat door zijn ondertekening kracht van wet heeft gekregen, verklaart, dat een politieke partij, die de gewelddadige omverwerping van de regering of sabotage ertegen bepleit, niet zal worden erkend. Al jaren lang mogen de communisten in Californie niet stemmen.

U.S. VAKBOND EIST HERSTEL VAN HANDELSBETREKKINGEN MET CHINA

De Amerikaanse zeeliedenbond, welke onder leiding staat van Styles Bridges heeft een memorandum gepubliceerd, waarin wordt aangedrongen op geheel vrije handel met communistisch China, zodra de bestandsovereenkomst is getekend. Volgens het memorandum zou een herstel van het handelsverkeer noodzakelijk zijn om een tegenwicht te vormen voor het teruglopen der vrachten tengevolge van het eindigen van de oorlogstoestand. Indien men deze maatregel niet neemt, zouden nog meer schepen moeten worden opgelegd. Sinds de laatste maand zouden al honderd Amerikaanse koopvaardijschepen uit de vaart genomen zijn.

WELVAARTSPLANNEN IN ISRAEL

JERUZALEM. — In Israel is een nieuw ministerie ingesteld, dat onder leiding van Dr. Dov Josef zich zal bezig houden met de ontwikkeling van de natuurlijke hulpbronnen van het land.

MELK NIET VERKRIJGBAAR VOOR ELK

DEN HAAG. — „Drie kwart der wereldbevolking heeft nauwelijks of totaal geen melk bij hun dagelijkse maaltijden. Toch zijn er in sommige gedeelten der wereld zogenaamde overschotten van melk. Aldus zeide de Nederlandse Minister van Landbouw Mr Sicco Mansholt op het Dertiende Internationale Zuivelcongres, dat om de vier jaar en momenteel te Scheveningen gehouden wordt. „Tenzij wij dit probleem op kunnen lossen, heeft het weinig zin over het opvoeren der productie te spreken," vervolgde Minister Mansholt. „Het zou alleen nog maar moeilijker worden de wereldbevolking in de komende jaren van goede melk te voorzien."

Onder de landen, die op de conferentie vertegenwoordigd zijn is ook India.

AARDBEVINGEN IN ZWEDEN

STOCKHOLM. — In de afgelopen nacht hebben zich aan de West Zweedse kust in 2 minuten tijd 12 aardbevingen voorgedaan, die schade toebrachten aan het vissersdorpje Hunnebo.

Aardbevingen in Zweden zijn uiterst zeldzaam.

HEILSTAAT KENT SLAVENARBEID OP GROTE SCHAAL

Een commissie van onderzoek van de Verenigde Naties heeft in Genève een rapport gepubliceerd, waarin de resultaten van haar studie van het slavensysteem in de Sowjet-landen zijn neergelegd. De conclusie heeft bewijzen in handen, aldus het rapport, dat in tenminste vier communistische landen, waaronder Rusland, Tsjecho Slowakije en Polen, gebruik gemaakt wordt van slavenarbeid, door anticommunistische gevangenen.

SOCIALISTISCHE STAATSGREEP IN LA PAZ MISLUKTE

LA PAZ. - Bijkens berichten uit La Paz hebben leden van de Socialistische Falange-partij gisteren getracht zich meester te maken van het vliegveld van Cochabamba. De poging mislukte nadat bewakers op hen het vuur openden. Er zijn verschillende arrestaties verricht.

Na een mislukte opstand in Januari j.l. beloofde de president van Bolivia, Victor Estensoro, „alle reactionnaire elementen" onschadelijk te maken. Dio opstand was optouw gezet door „reactionnairen" in de boezem van zijn eigen nationale revolutionnaire beweging, die een jaar geleden door een staatsgreep aan het bewind kwam.

FOTO REDDE FASCIST HET LEVEN

BOLOGNA. - Mario Panzarini, een voormalig fascistisch soldaat, is vrijgesproken van deelneming aan de terechtstelling in oorlogstijd van een partisaan, op grond van een foto, waaruit bleek dat hij zijn geweer boven het hoofd van de gefusilleerde gericht had. De foto was door een onbekende toeschouwer op het moment van het vuren genomen.

Hinderverordening Aruba

De Gezaghebber van het eilandgebied Aruba brengt ter openbare kennis, dat een door de Overste van het San Pedro Hospitaal alhier ingediend verzoek met bijlagen om vergunning tot het oprichten en in werking brengen van een stoomketel voor de wasserij van het Hospitaal in het perceel, gelegen aan de Van Leeuwenhoekstraat No. 2 te Oranjestad, gedurende dertig dagen na heden op het Bestuurskantoor ter inzage ligt, en dat gedurende deze termijn een ieder het recht heeft mondeling of schriftelijk zijn bezwaren tegen dat verzoek kenbaar te maken.

Aruba, 24 Juni 1953.

De Gezaghebber voornoemd,

KWARTSZ.

Hinderverordering Aruba

De Gezaghebber van het eilandgebied Aruba brengt ter openbare kennis, dat een door J. A. Nieuw alhier ingediend verzoek met bijlagen om vergunning tot het oprichten en in werking brengen van een koffiebranderij in het perceel, gelegen aan de Druivenstraat no. 8 te Oranjestad, gedurende dertig dagen na heden op het Bestuurskantoor ter inzage ligt, en dat gedurende deze termijn een ieder het recht heeft mondeling of schriftelijk zijn bezwaren tegen dat verzoek kenbaar te maken.

Aruba, 24 Juni 1953.

De Gezaghebber voornoemd,

KWARTSZ.

Faillissement J. A. M. Moussa

Bij beschikking d.d. 23 Juni 1953 van de E.A. Heer Rechter-Commissaris in het faillissement van Joseph A. M. Moussa, koopman, wonende aan de Beatrixstraat 50 te Oranjestad, thans buitenlands verblijvende, handel drijvende onder de naam „Moussa Store" aan de Hendrikstraat, is bepaald:

1) dat de schuldvorderingen uiterlijk 29 Juli 1953 dienen te zijn ingediend ten kantore van ondergetekende (Nassaustraat 36, Oranjestad, tel. 1255),

2) dat de verificatievergadering zal worden gehouden op Zaterdag 5 September 1953, des voormiddags te tien uur, in een der zalen van het Gerechtsgebouw te Oranjestad op Aruba.

De Curator,

Mr P. P. C. H. VAN DER VOORT